

PINTÉR LAJOS VERSEI

NÉGYSOROS

A kosár körtéért lelőtt cigányasszony én vagyok.
A lezsídózott költő én vagyok.
A háborúk tűzvonalaiba rúgdalt parasztbaka én vagyok.
A vérző seb a világ arcán én vagyok, te vagy.

LÉGGÖMB

Szonett helyett Szegedhez

Talán én sem szeretem kevésbé városom,
szülővárosom, mint ő, Juhász Gyula.
Csak épp másként szeretem. Rajtam a szonett is,
mint egy vasalt fehér ing, szétpattan: s nem viszek
szonett-koszorút se élőnek, se holtak.
És az annák szívemen nem galoppolnak,
egy kicsi bűnjel, két kicsi bűnjel, tíz kicsi
bűnjel: annák, jó lenne, ha az ágyat
bevetnék, a villanyt lekapcsolnák, mielőtt elmennek
örökre tőlem, ámen.
Várják őket a gépek, a tárnák, várják őket
az akták: várják őket a könyvek, várják a könnyek.
Tisza! Vár ránk a tenger . . . Szerelmem,

Tisza, szerelmes városom határán tenyeres-talpas
 annak ültetik és törik a tengerit.
 Ragyog a tavaszi nap Szegeden: fiaimmal a
 megáradt folyóhoz futunk, és büszkén, és olyan
 boldogan simul szívünkhöz a szerelmes Tisza.
 A Napsugár áruház előtt kisebbik fiamnak
 léggömböt veszek, nyafogott érte,
 hosszan kérte: szív-alakú, rózsaszínű gömb.
 Fehér betűkkel rajzolata: love.
 Fiam oly büszkén röpteti, örül neki.
 És a léggömb elszáll, kapok utána,
 de már megszökött:
 száll a szív-alakú léggömb a város fölött.
 A város fölött – levegőben úszó –
 ott szállok képzeletben én is. A város fölött
 ott száll, száll velem megannyi álom.
 Egy kislány a kezét nézi,
 elszállt léggömbje kihűlt helyét nézi
 s mondogatja: nem látom, nem találok.
 És a léggömb elszállt, megszökött:
 a város fölött még most is ott lebeg. Ismerlek
 titeket, azért mondom. Lőjétek le!

EXPRESSZ FALEVÉL

Ha legkedvesebb költőim kérdezik
 – diáklányok kedves szokása,
 gimnáziumban, ahol még könyvtárszobák,
 könyvek arany gerince,
 ennyi a világ,
 ha legkedvesebb költőim kérdezik:
 Lászlóffy, Simonyi, Tolnai
 mondom a névsort félig tréfásan,
 mintha valami jobb vagy rosszabb csapat
 csatár- vagy hátvédsora lenne ez –

még azidőből, mikor volt itt vagy ott
egy város,
egy se nem átkos, se nem virágos,
és a városnak is volt egy Csapata,
hol Krúdy vagy Márai, ők voltak a
mester, ők voltak a
Csapat tréneré,
s hol volt még vagy hol-nem-volt
nyári alkonyon térzene,
(egyáltalán egy városnak volt még tere!)
és akkora sebek a nyári ég alatt,
nézted,
a térded vérzik-e, s
akkora pirkadások, hajnali hasadások:
mintha az ég is vérezne vele.
Simonyi úr akkor ott sétált Gyulán,
hibátlan öltönyében talán,
mert ugye a forma!
hidd el, a forma meg kell, hogy legyen
e formátlan világban,
de nekem mégis Simonyi a költő
ott sétál már – inkább! – a hószakadásban,
koszlott bakancsban
örökétig már Podolin fölött,
és megannyi új és régi kegyenc fölött is:
mert régi rendnek régi,
mert új rendszernek új kegyeltje van,
Párizsban is, Podolinban is és Gyulán
ez egyre megy –
de ott sétál ő, és ez már nem egyre megy,
de ott sétál ő inkább fegyenc-
mintsem kegyenc ruhában.

KONTRAPUNKT

(Egy motívumra)

Hajszál-vékonyra, tű-hegyesre
faragom ceruzáimat: karcollják
a papírt. Nem írni akarom, inkább
tetoválni a verset.

Válogatok ceruzáim között,
motosok, válogatott ceruzáim
– verstéma ez is –,
ez a Jolly, vagy ez a Breveillier
vagy ez a Skoleblyani.
Tűhegyes Jolly ceruzával írom
– végül a verset.

Nézd csak, este lesz, este lesz immár,
égi folyón jár a régi csónak: a Hold.
Hajnal és éjszaka távoli partjait,
álomi lét és ébredés
távoli part-falait összekötő
csónak a Hold,
ott ring az égi folyón.
Megállok most, megtörlöm
szemüvegem, dörzsölöm fájó szemem.
Éjszaka azt álmodtam, míg ringatott
a Hold, éjszaka azt álmodtam,
hogyan anyám halott.
De él, tyúkot ültet – s mint régen,
még mindig bevarrja a kotlós szemét.
Tűvel bevarrja. Tű-hegyes ceruzával
varrom én is a verset.

Mondd csak, Hold, égi csónak,
fiaimat az életnek nevelem ugye,
nem egy jövőendő háborúnak?

Éjszaka, éjszaka, éjszaka,
orgona föld illata,
jázmin illata, rózsza illata,
eső áztatta föld orgona-illata.
És minden eladó.
Hajnal lesz. S a nagy árverésen
– hajnali átverésen –
elkel a Hold is,
a mindenkit ringató égi csónak,
hajnalra elkel a Hold is.
Hisz minden eladó.

Ki ringatja majd álmainkat?